

กรรมฐานพบพระ

พระธรรมสิงหบุราจารย์

วัดอัมพวัน สิงห์บุรี

File : D001

ถ้าท่านพบพระเมื่อใด ท่านจะสบายใจเมื่อนั้น การเจริญกรรมฐานทำให้พบพระที่ถูกต้อง ถ้าท่านกำหนดจิตโดยใช้ชีวิตที่จะพบพระ มีการกำหนดจิตให้มีสติสัมปชัญญะ สร้างความดีให้กับตัวเอง ท่านจะพบพระ จิตใจจะประเสริฐ จิตใจจะเย็นสบาย มีความสุข ถ้าจิตใจมีแต่ความทุกข์ ท่านจะพบพระได้ที่ไหน มาพบพระที่วัดอัมพวันก็ไม่ใช่พระของท่าน พระอยู่ในจิตก็หาไม่รู้ไม่ กลับเอาพระออกจากจิตใจไปเสีย เอาความวุ่นวายเข้ามาแทนที่ สร้างความดีไม่ได้ดังกล่าวแล้ว ไฉนเลยเล่าจะพบของดีในตัวเอง ก็คงจะไม่ได้ผล ไม่ได้อันนิสงส์ในการพบพระในการปฏิบัติกรรมฐาน

ท่านโปรดทำความเข้าใจ บ่อบุญบ่อบาปอยู่ที่ใด เวรกรรมอยู่ตรงไหน ที่ควรจะแก้เวรแก้กรรมจากการกระทำของตนนั้นไม่ค่อยจะแก้กัน มีแต่มาเพิ่มปัญหา มาเพิ่มเวรเพิ่มกรรม มาเพิ่มบาปให้กับจิตใจ พระจะอยู่กับท่านได้อย่างไร พระชอบมีความสุข ความเย็นใจ ถ้าหากพระอยู่กับผู้ใด ผู้นั้นใจประเสริฐล้ำเลิศทุกประการ ตรงนี้เป็นเรื่องสำคัญ ท่านจะไม่มี ความทุกข์เลย ไม่ว่าจะมีย่านใหญ่บ้านโต บ้านเล็กบ้านน้อยก็ตาม จะมีแต่ความสุขความสนุกในการทำงานตลอดรายการ

อาตมากล่าวเบื้องต้นต่างๆ ง่ายๆ ถ้าท่านตีความแล้วไม่เข้าใจ ตอบท่านที เพราะท่านไม่ได้ปฏิบัติธรรม ปฏิบัติไม่ได้ เหตุที่ปฏิบัติไม่ได้เพราะไม่ได้ใส่ใจในบุญ แต่ไปใส่ใจเรื่องอื่น มีแต่ผีเข้าเจ้าสิง มีองค์นั้นองค์นี้เข้ามาสิงแล้วจะพบพระได้อย่างไร ถ้าไม่มีพระ ปีศาจเข้าสิง ถ้ามีพระประจำจิตประจำใจ ปีศาจที่ไหนจะมาสิง องค์ไหน

จะมาอยู่กับท่านขอฝากด้วย **ควรมีองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้ามาสิงสถิตอยู่ที่จิตใจ นำพระธรรมคำสั่งสอนมาปฏิบัติ จะเกิดพระสงฆ์ รัตนอันประเสริฐล้ำเลิศให้แก่ท่าน นั่นแหละพบพระ** ท่านจะมีจิตใจสะอาดหมดจดบริสุทธิ์ ไปไหนก็สะดวกสบายปลอดภัยทั้งชีวิตและทรัพย์สิน ท่านจะมีที่พึ่งทางใจสืบต่อไป

ถ้าท่านปฏิบัติธรรมจะพบพระธรรม ถ้าท่านฟังแต่ไม่ได้เคยปฏิบัติตามที่ได้ชี้แจงแสดงบรรยายแต่ประการใด ก็เห็นจะเป็นไปได้ยากมาก การปฏิบัติธรรม ต้องรู้หลักกรรมฐาน อาตมาพยายามอธิบายให้ชัดเจนเป็นภาษาไทย ไม่ยกศัพท์บาลีไวยากรณแต่ประการใด ถ้ายังไม่เข้าใจอีกก็คงต้องเลิกอธิบายได้ เพราะหมดโอกาสแล้ว บั้วสี่เหล่าอยู่ใต้ดินแล้ว หมดโอกาสจะรู้หรือลืมตาอ้าปาก เห็นฟ้าเห็นดินอย่างคนอื่นเขา เป็นไปได้ยาก เพราะคนไร้บุญขาดวาสนานำพาส่งกุศลก็จะได้ผลแต่ประการใด

กรรมฐานพบพระ การกระทำให้ฐานะดี เกาะอยู่ในจุดมุ่งหมายแห่งศีล สมาธิปัญญา ให้จิตเกาะอยู่กับสติ สติเกาะอยู่กับจิตให้ได้ ถ้าเกาะกันติดเมื่อใด ท่านจะพบพระเมื่อนั้น สัมผัสปัญญาจะรู้ว่าเราทำอะไรอยู่ ทำแล้วจะได้ประโยชน์อันใด ทำแล้วจะเป็นบุญหรือเป็นบาปประการใด ท่านจะรู้และเข้าใจประการนั้น กรรมฐานต้องการจะให้ฐานะดี ให้จิตอยู่กับสติปัญญา สติปัญญาอยู่กับจิต รับรองท่านจะมีพรสวรรค์อยู่ในตัวเอง จะมีพระประจำใจ ไปเหนือมาได้ปลอดภัยทุกประการ จิตใจสะอาดบริสุทธิ์เกิดขึ้น สมองกลดลบันดาล จะคิดอ่านเขียนเรียนวิชาสำเร็จ จะทำธุรกิจธุการ จะทำงานการค้าสำเร็จหมด มันอยู่ตรงนี้ แต่เราขาดการปฏิบัติมาก

บางคนมานั่งกรรมฐาน คุยกันไปคุยกันมา ก็บอกอยากไปวัดโน้น วัดโน้นนั่งวันเดียวเห็นสวรรค์เห็นนิพพาน แต่ที่วัดอัมพวันนั่งกรรมฐานไม่เห็นสวรรค์นิพพาน

อาตมาดูหน้าก็รู้ว่าไม่เคยกำหนดจิตเลย ไม่เคยคุมสติกำหนดจิตแม้แต่ 5 นาทีเลยแล้ว จะพบพระใหม่ มาเห็นพระสงฆ์เห็นผ้าเหลืองก็ใช้ได้ก็ไม่ต้องไปวัดอัมพวันหรอก ไปดูที่เสาชิงช้าก็ได้เพราะมีขายผ้าเหลืองมากมาย บ้างก็มีนิมิตฝันไปอย่างโน้นอย่างนี้ ถามว่ากำหนดหรือเปล่า เขาบอกกำหนดอย่างไร ถ้าท่านไม่เคยปฏิบัติมาจากที่ใดทำตามทีอาตมาสอน รับรองได้ผลภายใน 7 วัน บางคนปฏิบัติจากสำนักโน้นบ้างสำนักนั้นบ้าง เข้าใจผิดคิดว่าตัวได้ผลได้อานิสงส์มาแล้ว จะไม่ได้อะไรเกิดขึ้น

ถ้าท่านขาดสติเมื่อใด พระจะหนีเมื่อนั้น สัมผัสปัญญา ความรู้ตัว รู้ว่าเป็นบุญหรือเป็นบาป ที่เราทำไปนั้นมันจะเดือดร้อนหรือไม่ นี่ตัวสัมผัสปัญญา แปลว่าตัวกำหนดชะตากรรมของตนเอง บางคนบอกตนเองเคราะห์ห้ามยามร้าย เช่นพรหมลิขิตขีดมาให้ไม่ดี ข้อเท็จจริงมิได้เป็นเช่นนั้นแต่ประการใด เรามาขีดตัวเองให้กลับเลวร้ายต่อไป ตัวเราเองเป็นคนขีดชะตากรรม มิใช่คนอื่นทำให้แต่ประการใดเพียงยื่นหนอ 5 ครั้งก็ทำกันไม่ได้ สับสนอลหม่านวุ่นวายกันนานาประการ จึงไม่รู้วาระจิตของตน ถ้าพบพระประจำตนประจำถิ่นประจำฐาน ประจำครอบครัวเมื่อใดครอบครัวท่านจะมีแต่ความรุ่งเรือง มีแต่ความสุข สามีภรรยาก็อยู่ด้วยความสุขความเจริญ ไม่อยู่ร้อนนอนทุกข์เหมือนแต่ก่อนมา

อาตมาสังเกต บางคนเสียเงินค่ารถเดินทางมาปฏิบัติธรรม แต่ไม่ได้สนใจปฏิบัติ เงินทองคำรถที่เสียไปก็พอจะหาใหม่ได้ แต่อยากจะเรียนถามว่า เวลาที่หมดไปแล้วจะไปเรียกคืนได้จากที่ไหน เวลาอันมีประโยชน์ เช่น วันพระควรเจริญกุศลภาวนา ตั้งสติอารมณ์บ้าง ได้กำหนดจิตบ้าง บางคนไม่รู้ว่าจะกำหนดอย่างไร ก็คือกำหนดให้จิตมีสติ เพราะจิตมันเป็นธรรมชาติ ต้องคิดอ่านรับรู้เหมือนเทพบันทึกลงเสียมันไม่มีตัวตน อารมณ์นั้นคือจิต อารมณ์ดีคือจิตดี อารมณ์เสียคือจิตเสีย อารมณ์เลวคือจิตเลว อย่างนี้เป็นต้น

อารมณ์แปลว่าจิต จิตดีหรือไม่ดีมันอยู่ที่มีสติอยู่ที่ลมหายใจเข้าออกนั้นไว้บ้าง หรือเปล่า พองหนอ ยุบหนอ คือลมมันเอง เรียกว่า อานาปานสติ นำเอาสติเข้าไปใน ลมหายใจในปัจจุบัน หายใจให้ยาว อย่าหายใจสั้น คนที่หายใจสั้นโมโหเก่งแล้วใจ ร้อน ทำอะไรไม่ได้ผล ไม่ได้กุศลแต่ประการใด ทำให้ได้ปัจจุบันธรรม หมายความว่า ให้สติอยู่กับจิต ให้ปัจจุบันผนวกโดยสัมปชัญญะ สัมปชัญญะแปลว่า รู้ตัว บางคนนั้น ไม่รู้ตัวเลย ดิ่งพสุธา สมาริมีมากแต่ขาดสติ ในเมื่อขาดสติแล้วก็งูบนางูบหลัง ไม่ สามารถกำหนดจิตของตนเองได้ การกำหนดนี้แปลว่า ชะตากรรมจากการกระทำ เรียกว่า กรรมฐาน

กรรมฐานแปลว่าฐานะอยู่ในสิ่งที่เป็นบัณฑิต มีความคิดสูง ออกมาในลักษณะ นี้เรียกว่าพบพระ พระคือใจประเสริฐ คนใดมีสติสัมปชัญญะควบคุมจิตไว้ได้ ไม่ให้จิต ฟุ้งซ่านออกไปคิดเสียใจ โกรธ ผูกพยาบาท ถ้ามีพระประจำจิตประจำใจ มี สติสัมปชัญญะดีแล้ว ลมหายใจเข้าออกได้ปัจจุบันจะเสมอดั้นเสมอปลาย สติก็จะดี ขึ้น พระก็จะเริ่มมา จิตใจก็กล้าเลิศ อารมณ์ก็ดี มีปัญญา จะคิดเขียนเรียนวิชาการก็สำเร็จ จะขายบ้านขายที่ดินก็สำเร็จ สำคัญมีแต่ผูกใจเจ็บ พระท่านก็หนีออกจากจิตใจไป คือ สติสัมปชัญญะเพี้ยนไป ขาดสติขาดสัมปชัญญะมาก จึงไม่มีโอกาสพบพระ จะไม่มี โอกาสพบผู้มีปัญญา

ปัญญาก็ติดมากับตัวเราทุกคน แต่นำเอาปัญญาไปทิ้งเสีย เอาสิ่งอื่นมาแทนที่ จึงกลายเป็นคนไร้ปัญญา ขาดวาสนา จะทำมาหากินก็ไม่ขึ้น ไปประกอบอาชีพการ งานก็ไม่ได้ผล เขาค้าขายกัน 3 ปีมั่งมีศรีสุข เราค้าขาย 3 ปีหมดไป ไม่มีอะไรเหลืออยู่ แม้แต่กำไรก็ไม่ได้ ทุนก็หมดไปด้วย อย่างนี้เป็นต้น

นี่ความหมายการเจริญกุศลภาวนานี้ต้องการจะพบพระ หายใจยาวๆ คนที่มีสติสัมปชัญญะอยู่ตลอดเวลาจะมีปัญญา คนที่อารมณ์เย็นมีปัญญา คนอารมณ์ร้อนไม่ค่อยมีปัญญาหรอก ทำชั่วได้ง่ายโดยไม่รู้ตัว วุบเดียวเท่านั้นเสียข้าวเสียของเดือดเนื้อร้อนใจตลอดรายการ ไฉนเลยเล่าจะพบพระ พระหนีหมด ทั้งนี้ไม่จำเป็นต้องไปเข้าพระมาแขวนคอ แล้วจะให้พระช่วย บางคนก็ไม่เข้าใจ เวลาปวดก็บอกขอให้ครูอาจารย์ช่วยหน่อย ช่วยแม่เมตตาให้หน่อย ครูอาจารย์ก็โง่เหมือนกัน แม่เมตตาเลยไม่ใช่อย่างนั้นมันคนละเรื่องกัน ปวดนี้ดีแล้ว ถ้าเจริญกรรมฐานไม่ปวดไม่เมื่อยแล้วจิตไม่ออกใช้ไม่ได้ มันจะต้องสับสนอลหมาน จะต้องปวดเมื่อยทั่วสกลกาย นั่นแหละได้ผล เราต้องตั้งสติกำหนดตรงนั้น ปวดก็เปอร์เซ็นต์ ปวดขนาดไหน มันจะแจ้งแก้ไขเป็นปัจจัยตั้งของมันเอง และการปวดนั้นมันมีสภาวะรูป อากัฏฐรูป และสังขารปรุงแต่งจึงปวดทั่วสกลกาย ถ้าเราขาดรูปไป ขาดนามไป มันจะปวดได้หรือ

บางคนก็แน่เลยมานั่งกรรมฐานมีหมอนวดมาด้วย เลยก็ต้องนวดกันแล้วจะพบพระได้อย่างไร จะพบแต่ความเลอะเทอะเปรอะเปื้อนเศร้าหมองใจ แล้วหาว่านั่งกรรมฐานไม่ได้ผล เท่าที่อาตมาสังเกตดูเสียดายเวลาเรียกคืนไม่ได้แล้ว กลับไปบ้านก็แบบเก่า ไม่ได้เคยเอาพระไว้ในจิตใจเลย กลับไปนั่งทะเลาะกันอีก แล้วมานั่งแลกเปลี่ยนกัน มานั่งให้สามีกลับ มานั่งให้ชายที่ขายทางได้ ถ้าท่านมีบุญวาสนา หยิบเงินไหลนองหยิบทองไหลมา นี่แหละคนมีบุญวาสนา ตกน้ำไม่ไหลตกไฟไม่ไหม้ เหมือนชาติทองคำต้องสู้ไฟ ไม้ใหญ่ต้องสู้ลมเช่นดังกล่าวมา

คนบางคนไม่สู้เลย ไม่มีความอดทน ไม่ใช่ทองคำ ก็คงจะเป็นตะกั่ว เป็นทองแดง เป็นทองเหลือง ไม่มีความอดทนต่อสู้กับเหตุการณ์ของชีวิตแล้วจะได้อะไร หรือ สร้างบุญให้มันเกิดแก่ตัวเอง ให้เกิดวาสนานำพาส่งผลกุศลได้ด้วยตัวเอง ใครทำใครได้ ใครไม่ทำใครก็ไม่ได้ บุญนั้นแบ่งกันไม่ได้ ไม่ใช่บุญบาปแบ่งได้นะ อาตมาไป

ทำบาปอย่างร้ายแรงมา ให้เอาของชั่วมาให้ท่านจะเอาไหม ทุกคนไม่ต้องการของชั่ว ต้องการของดีทั้งนั้น แต่ไม่สร้างความดีดังที่กล่าวมา เอาแต่ของชั่ว ตามใจตัวเอง มัน หลั่งไหลไปสู่ที่ต่ำคือจิต อาหาร 3 อย่างของจิต คือ โภภะ โภชยะ หลง จิตมันชอบสิ่งที่ สบายด้วยกันทุกคน แต่ต้องผิใจ จึงจะพบของดี คนเราผิใจไม่ได้ เอาดีไม่ได้ แน่นนอน ขอเจริญพรอย่างนั้น อาตมาจึงมาเปรียบเทียบพังเพยให้ฟังว่า **ผู้หญิงที่น่าเกลียดคือผู้หญิงที่ตามใจตัว ผู้ชายที่น่ากลัวคือผู้ชายที่ไม่รู้จักเกรงใจคน** ตรงนี้เป็นเรื่องสำคัญ ขอฝากไว้คนจะรู้ตัวได้ เพราะมีสติ มีสัมปชัญญะ มีกรรมฐานอยู่ควบคุมไว้ได้ จิตนั้นจะรู้ตัวว่าทำดี หรือทำชั่วประการใด มันจะระลึกชาติของตัวเองได้ดังที่กล่าวมา

ถ้าหากว่าไม่พบพระ จะระลึกอะไรไม่ได้เลย เพราะจิตใจมันไหลไปสู่ที่ต่ำ มันจะดึงไปสู่ความไม่ดี อาหารจิตมันชอบโลก อยากรู้ได้ ชอบขี้เกียจ ชอบอิจฉา ชอบริษยา จิตมันชอบสบายคือคนโง่ ไม่ชอบเฉลียวฉลาด ชอบนอนไม่เอาการเอางานแต่ประการใด เรียกว่า อาหารจิต เรียกว่า โมหะ ใงที่สุด ใงเง่าแถมเต่าตุ่น เต่าก็ยิ่งดีกว่า กระต่าย ยังพยายามต่อไป ขามันสั้นก็พยายามจนถึงที่หมาย คนเราถ้าขำไม่อยากเดิน ไม่อยากก้าว ไม่อยากสร้างความดี มันก็อายหอยอายเต่า หอยนั้นมันเอาปากเดินเดินได้ระยะทางเป็นกิโลๆ ตัวตุนั้นเป็นอันว่าใช้ไม่ได้ ไม่ได้มองหน้าใครเลย ตัวโมหะนี่ตัวตุน

คนดีมีปัญญาจะลงทุนความลำบากเสมอไป นี่แหละพระเอกนางเอกละครชีวิต สร้างความดีต้องลงทุนความลำบากได้ คนชั่วชอบลงทุนความสบาย กินสบาย นอนสบาย ไม่เอาการเอางาน ออกมาอย่างนี้เอาบุญหมายหัวไว้ก่อน ไม่เป็นพระเอก ต้องเป็นขี้ข้าเขาตลอดไป จะไปอยู่บริษัทไหนก็ต้องเป็นขี้ข้าเขา จะเป็นหัวหน้าเขาหรือจะเป็นเจ้าของบริษัทหาได้ไม่ คนที่ดีมีปัญญาเขาลงทุนความลำบากเหลือเกิน การเจริญ

กรรมฐานบอกไว้ชัด คนที่สร้างความคิดต้องลงทุนความลำบากทั้งนั้น สร้างความคิดต้องมีอุปสรรค เจริญกรรมฐานต้องมีอุปสรรคคือมาร มารจะต้องมาผจญกับท่านแน่นอน จะคอยกระซิบบอก เลิกเถอะ ไปนั่งทำไม ทรมานกายไปเปล่าๆ แล้วก็เลิกไป แพ้มาร สอบตก มารตัวนั้นอยู่ที่ไหนหรือ ก็อยู่ที่ตัวเรานั่นเอง กลายเป็นปีศาจผีสิงเรียกว่า สันดาน ไฉนเลยจะได้ดิบได้ดีไปกับเขาได้ มันจะหมดโอกาสสร้างความคิด

คนเรานั้นไม่ชอบไปนั่งตากแดดหรือตากฝน อยากอยู่ในที่ร่มด้วยกันทุกคน แต่จุดมุ่งหมายวิธีปฏิบัติมันมิได้เป็นเช่นนั้น คนที่ดีมีปัญญาต้องอดทน ตระกตรำทน ความลำบากและทนความเจ็บใจได้ทุกประการจึงจะพบของดี ถ้าอดทนไม่ได้แล้วนั้นจะไม่พบของดี พบของปลอมในจิตใจ จิตตัวเองเก้ เอาดีไม่ได้จะไปไหนก็เกิดลอค จะทำอะไรก็เก้ ไม่มั่นคง เป็นคนหยิบหย่อง ขึ้นห้วยลงเขา เอาการเอางานไม่จริง ทำอะไรจิ้มๆ จ้ำๆ เหมือนการเจริญกรรมฐาน จิ้มๆ จ้ำๆ เจาะๆ แจ๊ะๆ แถมเอาเรื่องมาให้ด้วย มาทำให้เปลืองเวลาคนอื่นเขาด้วย อย่างนี้เป็นต้น

การเจริญกุศลภาวนา ต้องการต่อสู้ชีวิต ต้องใช้ชีวิตเป็นเดิมพัน ต้องการจะใช้ชีวิตให้เกิดประโยชน์ในการเดินทางของตน ต้องการให้ตนเองพบพระที่แน่นอน พบพระแท้ในตัวเอง ไม่ใช่มาพบเอาตามแล้วถือว่า พบพระแล้ว หาว่าเป็นพระสุปฏิปันโนบ้าง สุปฏิปันโนมันอยู่ที่ใจท่าน สุปฏิปันโน ภาคะวะโต สภาวะกะสังโฆ ญาณะปฏิปันโน ภาคะวะโต สภาวะกะสังโฆ สามัญญะปฏิปันโน ภาคะวะโต สภาวะกะสังโฆ เป็นต้น เราต้องการจะพบพระที่จิตใจของเรา การเป็นผู้ประพตติดีต้องปฏิบัติชอบด้วย คือตัวเราเป็นผู้ประพตติดีแล้ว ปฏิบัติชอบประกอบกรรมดีแล้ว ไม่ประกอบกรรมชั่วอีกต่อไป จึงจะเป็น สุปฏิปันโน

วันเสาร์วันอาทิตย์ บางคนไปทัวร์บุญกัน ไปหาพระสุปฏิปันโนกันเป็นทิวแถว เสียตายเสียใจด้วย น่าจะพิจารณาตัวเองด้วยว่ามีพระสุปฏิปันโนใหม่ ประพฤติดีแล้ว หรือยัง ปฏิบัติชอบแล้วหรือยัง หรือจะประกอบกรรมชั่วแต่ประการใด จะเห็นกงจักร เป็นดอกบัว เห็นคนชั่วเป็นคนดีไป นั้นแหละเศรษฐกิจในใจ แล้วเล่นไปบนบกกัน นั่งกรรมฐานต้องการให้เป็นเศรษฐกิจร้อยล้านพันล้าน ถ้าท่านมีบุญวาสนापพบพระเมื่อใด ใจประเสริฐเมื่อใด เงินจะไหลนองทองจะไหลมาเอง ทานและการบริจาคก็เกิดขึ้น คือ เมตตา เอาสติปัญญาไปช่วยเขา ไม่จำเป็นต้องใช้สตางค์ ใช้ปัจจัยแต่ประการใด ใช้สมองไปช่วยเขา ใช้สติปัญญาไปแนะนำเขา ใช้กำลังกายไปช่วยแบกหามแล้วไปช่วยงานกัน ใช้จิตใจให้กำลังใจ และเมตตาต่อกัน สายสัมพันธ์เรียกว่า มนุษย์สัมพันธ์ ทำให้คนเลื่อมใสศรัทธา ทำให้คนนิยมชมชอบ ทำให้มีไมตรีจิตมิตรภาพเกิดขึ้นแก่ตนเอง

ถ้าท่านมีพระประจำจิตมีพระประจำใจแล้ว ท่านจะเต็มไปด้วยความรัก ความเมตตาปราณี อารีเอื้อเฟื้อขาดเหลือคอยดูกัน ไปเหนื่อมาได้มีแต่คนรัก มีแต่คนนิยมชมชอบ มีแต่ให้คนเลื่อมใสศรัทธาเกิดขึ้น แล้วทำให้คนเหล่านั้นมีไมตรีจิตกับเราผู้มีพระประจำจิตประจำใจ ไปที่ใดมีแต่คนต้อนรับขับสู้ ดูพองามตามระเบียบของคนที่พบกัน มีมนุษย์สัมพันธ์ มีอัธยาศัย มีน้ำใจอันงามออกมาแสดงให้เขาเห็น นี่สิ่งจึงเป็นสุปฏิปันโน มีแก้วประเสริฐอยู่ในจิตใจ นึกเงินไหลนอง นึกทองไหลมา ไม่จำเป็นต้องกล่าวว่าจะต้องไปหาพระในถ้ำ ไปหา สุปฏิปันโนตั้งแต่ภาคอีสานยันภาคใต้ มาวัดโน้นไปวัดนี้หาพระสุปฏิปันโน กลับไปเสียเงินเสียทอง แล้วพระในใจก็ไม่มีสุปฏิปันโน ความประพฤติดีประพฤตินิยมชอบในตัวเองก็หมดไป ไม่มีเหลืออยู่แม้แต่น้อย ไหนเลยพระสุปฏิปันโนอยู่ตรงไหน แล้วจะเอาอะไรมาเป็นตัวอย่างได้

เราบอกว่า พุทธัง สละระณัง คัจฉามิ ธัมมัง สละระณัง คัจฉามิ สังฆัง สละระณัง คัจฉามิ ข้าพเจ้าขอถึงพระพุทเจ้า พระธรรมเจ้า พระสังฆเจ้า ก็คือพระรัตนตรัยอยู่ที่จิตใจของท่าน ท่านก็เกิดผลปัญญา เกิดปัญญาคุณ พระวิสุทธิคุณก็เกิดขึ้น คุณอันเป็นประโยชน์ก็คือเมตตา ได้แก่พระมหาเมตตาคุณของพระพุทเจ้าอยู่ประจำจิตประจำใจท่าน และท่านก็บริสุทธิ์ใสสะอาด บริสุทธิ์เกิดขึ้นเอง ในเมื่อเกิดขึ้นเองแล้ว สุปฏิปันโนก็เกิดแจ้งชัดขึ้นมาเป็นผู้ประพุดดีแล้ว ปฏิบัติชอบแล้ว ปฏิบัติกรรมดีแล้ว ไม่มีกรรมชั่วต่อไป ท่านก็เอาอันนี้ไป ญาเยปฏิปันโน สามีจิปฏิปันโน ตรงคงวางศอกถูกต้องทุกประการแล้ว จะแสดงพฤติกรรมไปให้คนอื่นเขาเมตตา เขาดูตัวอย่างที่ดี เรียกว่า ไมตรีจิตมิตรภาพ แสดงออกให้คนอื่นเขาเห็นว่ามิตริภาพ ทุกคนชอบมีไมตรีจิต ชอบมิตรภาพ ชอบสังคมในเรื่องเมตตา จะไปทางไหนมีแต่คนบูชา มีแต่คนรัก คนเกลียดจะไม่มีเลย

ใครจะเกลียดพระ ถ้าท่านใจเป็นพระแล้ว ใจเป็นมหานิยม มีนิยมชมชอบ คือปัญญานี้เอง เรียกว่า **ภาวนามยปัญญา** ปัญญาภาวนาให้มันเกิด ให้พระเกิดที่จิตใสสะอาดเหมือนทองคำธรรมชาติ ปัญญาที่ไว ทำอะไรคล่องแคล่วว่องไว รวดเร็วทันใจ ถูกต้องเป็นธรรมภาวนาให้มันผูกขึ้นมาในใจ มีพุทธรัตนะ ธรรมรัตนะ สังฆรัตนะ จะรู้กฎแห่งกรรม จะระลึกชาติได้ สามารถจะแก้กรรมได้โดยภาวนาอันนี้ เรียกว่าทำให้เกิดปัญญา ภาวนาหนักเข้ามีสติสัมปชัญญะ เจริญสติปัญญาฐาน 4 กายานุปัสสนา กายจะเย็น เดิน นั่ง นอน เลี้ยวซ้ายแลขวา คู่เหยียด เหยียดขา มีสติสัมปชัญญะ จะเดินก็เป็นพระ จะพูดก็พูดแบบพระ พระนี่คือใจประเสริฐ พุดออกมาทางวาจาไพเราะเพราะพริ้ง อันอ้อยตาลหวานลิ้นแล้วสิ้นซาก แต่ลมปากหวานหูไม่รู้หาย พุดดีเป็นเงินเป็นทองไปหมด พุดไม่ดีเสียข้าวเสียของหมด

บ่อนบุญ บ่อนบาป จึงอยู่ที่วาจา อยู่ที่ทวาร 3 ทวารกาย ทวารวาจา ทวารจิตตวารจิตนี้เอง เป็นบ่อนบุญบ่อนบาปใช่หรือไม่ บางคนบ่นเสียตาย บอกให้มาฟังธรรมะหน่อย ในวันพระจะพูดให้ฟัง ลาไปแล้ว จะต้องไป ธุรกิจต้องรีบไป ควรจะนั่งฟังก่อน แล้วมาบ่นว่ามาตั้ง 3 หนไม่เจอหลวงพ่อดีเลย ถามว่ามาวันพระบ้างหรือเปล่า บอกวันพระไม่ได้มา วันพระก็ลาไปแล้วจะเจอกันหรือ โยมมาทางเหนือ อาตมามาทางใต้ คงไม่เจอกัน แล้วจะไปนัดพบกันตรงไหนเล่า

การเจริญกรรมฐานขอให้ทำให้ได้จริง พูดให้มีเหตุผล มีกุศล ไม่โยกฮาก ไม่ใช่คำหยาบ และวากาก็ไม่สามหาว บางคนนึกจะพูดก็ไม่มีหูหูดนะ ไม่ได้ตั้งสติเลย นี่คือการกรรมฐาน จะพูดอะไรตั้งสติก่อน บางทีไปว่าเขา พอนึกได้ก็เสียใจ กำหนดไม่ทัน เสียใจต่อมาจากหลังทุกคน การเจริญกรรมฐานต้องการกำหนดปัจจุบัน เป็นการแก้กรรมปัจจุบันที่จะเกิดขึ้นในอนาคตที่จะมาปรารภในวันข้างหน้า นี่มันต้องแก้ตรงนี้นะ

อาตมาเสียใจด้วยกับคนที่ไม่ได้ปฏิบัติจริง เสียเวลาเหลือเกินนะ มานั่งคุยกันมาฆ่าเวลาทำไมเล่า จะได้ทำอะไรแน่ๆ ไปค้าขายวันนี้ขาดทุนพรุ่งนี้ก็ได้กำไรนะ เสมอตัววันนี้พรุ่งนี้จะได้กำไร มันต้องขาดทุนก่อนเสมอ จะทำมาหากินก็ต้องลงทุน ปฏิบัติกรรมฐานก็ต้องลงทุนใช่ไหม บุญกุศลสำคัญมาก เสียเพื่อได้ ซ้ำเพื่อไว รวดเร็วทันใจ ถูกต้องเป็นธรรม ต้องการตรงนี้ เป็นบุญเป็นกุศล ทวาร 3 เป็นสำคัญ กายานุปัสสนาตั้งสติไว้ ถ้าสติดี สัมปชัญญะดี กายนอกกายใน เรียกว่า กายทิพย์ มีทิพย์อำนาจทางกาย จะยืน เดิน นั่ง นอน มีคนชอบ มีมารยาท เดินไม่ข่มธรรมเนียม ไม่ลงส้น เดินเรียบริ้วสวยน่ารัก ถ้าท่านเดินมีสติสัมปชัญญะ มีพระอยู่แล้ว เดินจะสวยงามเหมือนพระพุทธเจ้าปางพุทธลีลา ใครเห็นใครชมนิยมนชอบ ออกมาเป็นระบบนี้จึงจะเรียกว่ากรรมฐาน

ถ้าเรามีสติสัมปชัญญะแล้วไม่ต้องไปเรียกขวัญ ปลอดภัยแต่ประการใด เรามีขวัญเรือนอยู่แล้ว เราก็เป็นพ่อขวัญแม่ขวัญอยู่ในตัวเอง เรามีบุตรธิดาเป็นลูกแก้วลูกขวัญของบ้านเราต่อไป ได้ภรรยาเป็นเมียแก้วเมียขวัญ ได้ผัวก็เป็นผัวแก้วผัวขวัญอยู่ด้วยกันราบรื่นชื่นบาน อยู่กันแบบพระ ใจก็เป็นพระไม่ทะเลาะกัน จะไม่สงสัย ไม่มีหึงหวงหนักหน่วงในหัวใจ จะไม่ทิ้งรักทิ้งแค้น ทั้งแน่นในทรวง หึงหวงหนักหน่วงในหัวใจ ถ้าหากว่าสามีไม่ใช่พระ ไม่ใช่ผัวแก้วผัวขวัญ ก็ขอให้ภรรยาเป็นเมียแก้วเมียขวัญ มีพระประจำใจก็ดึงเอาสามีเข้ามาดีได้ ออกมาอย่างนี้จึงต้องมาค้นพบพระด้วยการเจริญพระกรรมฐาน

เราเป็นผู้ใหญ่ด้วยกันทุกคน ไม่ต้องไปว่ากล่าวตักเตือนกันอีกต่อไป ท่านสร้างความคิดก็ไม่ไปไหนเสีย ท่านสร้างความชั่วก็ติดตัวท่านนั่นเอง ไม่มีใครเขาแบ่งความชั่วของท่านไปได้ ไม่มีใครเขาแบ่งบุญไปได้ เรามีความสุขความเจริญในครอบครัว ผู้ใดอยากมีความสุขก็ปฏิบัติเอาเอง ต่างคนต่างทำเอง ไม่ใช่เรามีความสุขเอาความสุขไปแบ่งให้เขาได้ รับประทานข้าวแทนกันให้อิ่มแทนกันไม่ได้ แม้ใช้เงินแทนกันได้จริง แต่ทุกสิ่งก็ต้องใช้หนี้ เป็นกฎแห่งกรรม ขอฝากท่านทั้งหลายไว้ด้วย

ถ้ามีพระประจำใจ จะเห็นด้วยปัญญาทั้งหมด จะไม่เห็นความชั่วของใคร ถ้าหากว่าเขาจะชั่วร้ายสามานย์อย่างไรก็เห็นแต่ความดี มีแต่เมตตาปราณีเท่านั้น มองคนในแง่ดีเสมอ บางคนจิตไม่เป็นพระ ใจเป็นอกุศลกรรม เป็นบาปเป็นกรรมติดตัวแล้ว จะมองคนในแง่ร้ายหมด ตัวดีคนเดียว คนอื่นเสียหมด จะออกมาในรูปแบบนี้เป็นบาปกรรมติดตัวไปในอนาคตและสัมปรายภพในเบื้องหน้าต่อไป

ถ้าท่านโกรธใคร ไม่พอใจ เรียกว่า ความไม่สบายใจ โกรธฝากไว้ในใจเป็นบาปแล้วไม่เป็นคุณประโยชน์แต่ประการใด ถ้าท่านอารมณ์ค้าง มันจะติดขัดไปหมด เรา

ต้องกำหนดจิตให้มั่นหายโกรธก่อน อย่าให้มีอารมณ์ค้างติดตัวไป คำขายก็ขาดทุน เรื่องที่จะตกลงแล้วก็เป็นอันยกเลิก เรื่องจริงยกตัวอย่างให้ฟัง มีสองสามีภรรยา กลางคืนทะเลาะกัน ภรรยาหึงหวงสามีว่าจะไปหาผู้หญิงคนใหม่ ตบตีกัน บ้านเขา ใหญ่โตอย่างกับวัดกับวัง พวุงนี้นัดจะตกลงเซ็นสัญญารับเงิน 12 ล้านบาท ภรรยาไป เจรจาคนเดียว สามีไม่ไปตามนัด เพราะต้องเซ็นสัญญาคู่กันเลยพลาดโอกาสทาง ธุรกิจ เขายอมให้ริบมัดจำล้านเศษ รายนี้เอาตมา รู้จักกันดีไม่ขอออกชื่อเขา มาวัดอัมพ วันบ่อย เคยเป็นลูกศิษย์กรรมฐาน แต่ไม่ได้สนใจกรรมฐาน มาสนใจเรื่องอื่น นี่แหละ โกล้เกลือกินต่าง สัปเหร่ออยู่ใกล้ผี ซื่ออยู่ใกล้พระ แบบนั้นแหละ ขอตีความให้ฟัง ไม่ได้ ผลได้ประโยชน์ประสิทธิผลแต่ประการใด นี่เห็นไหม อารมณ์ค้างเสียหายมากชัดชัดของ ทางเทคนิค ฝ่ายที่จะตกลงชื่อเขาว่าบ้านนี้เป็นอย่างไรทะเลาะกันบ่อย เขารำคาญจึงไม่ ยอมตกลงทำให้เกิดความเสียหาย ไม่เกิดผลดีแต่ประการใด

ถ้าท่านอารมณ์ไม่ดี จิตใจเป็นอกุศล เป็นบาปกรรม ท่านแผ่ทุกข์ไปให้ลูกเป็น ทุกข์ไปหมดเลยนะ เอาทุกข์มาแผ่ให้พ่อแม่ พ่อแม่ก็มีแต่ความทุกข์ หากความสุขไม่ได้ เลย อย่างนี้เป็นต้น วันนี้มาหาที่กุฏิลูกไม่เลี้ยงพ่อแม่เลย นั่นเป็นกรรมของแม่นะ ลูก ไม่เอาใจใส่เลย ลูกก็ใช้แม่เลี้ยงหลานให้เฝ้าบ้านแล้ว แม่ก็ไม่สบายโทรศัพท์มาให้แม่ ไปเลี้ยงหลานที่สหรัฐอเมริกาต่อไป ทั้งที่แม่ก็เป็นอัมพาต นี่ขอฝากไว้อย่าลืมนะ กรรม ตามสนองแน่ๆ ท่านจะเอาอะไรมาเป็นหลัก ตอนที่ท่านดีๆ นั้น ท่านก็ยังไม่รู้ ท่านไป ประสบทุกข์ขึ้นมา ท่านจะรู้ได้ ได้แต่บนกับผีดีกับพระ เวลาดีๆ ก็ไม่เคยนึกถึงพระ พระ ในที่นี้ไม่ต้องมาคิดถึงอาตมาหรือกว่าเป็นพระ คิดถึงตัวท่านให้มาก เอาพระมาไว้ ประจำใจ จะได้มีที่พึ่งทางใจติดตัวไป คือรัตนตรัย พระมาเกิดแล้วนั้นช่วยตัวเองได้ เอาพระมาไว้ในใจ

บางคนมาบ่นให้ฟังบอกว่า หลวงพ่อคะ ถ้าปากจ้งเลย ร่างกายก็ไม่ดี ทำโน่นก็ไม่ได้ ทำนี่ก็ไม่ได้ อันนี้เพราะทำไม่จริง ต้องตั้งสติทำซิ จะได้ว่างานนี้ควรทำหรือไม่ควรทำ ควรไปหรือไม่ควรไป ควรจะเว้นหรือไม่เว้น ควรจะละหรือไม่ละ มันจะบอกเอง ถ้าขาดทุนไปมากมายก่ายกองแล้ว ท่านจะช่วยใคร ช่วยตัวเองก็ไม่ได้แล้ว นี่แหละกรรมฐาน

ทำสิ่งใดขอให้ทำจริง ของดีอยู่ที่ตัวเราทุกคนแล้ว อย่าไปเอาของชั่วเลย คนที่เสียสัจจะวาทะที่รับกรรมฐานจะทำมาหากินไม่ขึ้น คนที่ดี สัจจะเว อมตวาทะ มีวาทะ สัตย์ วาทะก็ศักดิ์สิทธิ์ พุดเงินไหลนองทองไหลมา ถ้าทำได้ก็ขออนุโมทนา ออกไปแก้ปัญหาก็เกิดขึ้นในปัจจุบัน เกิดขึ้น ตั้งอยู่ ดับไป อย่าไปก่อเวรก่อกรรม จงชนะด้วยการอย่าไปจองเวรจองกรรมเอาชนะท่านผู้ใดอีกต่อไปเลย โปรดจงแผ่เมตตาสร้าง ความดีในกรรมฐาน เอาศัตรูมาเป็นมิตรเป็นคู่คิดกับเรา มารณรงค์ความคิด มาผูกมิตรด้วยคุณธรรม เป็นกิจกรรมที่มีประโยชน์ต่อไป